

Stefan Brem - Polski Aktor XX Wieku

Stefan Brem urodził się 1 września 1904 roku w Tarnowie, a zmarł 19 lipca 1975 roku w Warszawie w wieku 70 lat. Był wybitnym aktorem oraz dyrektorem teatru w Poznaniu.

Studiował na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego i już wtedy często występował jako recytator na wieczorach literackich młodych poetów. Następnie uczył się w krakowskiej Miejskiej Szkole Dramatycznej. Występy rozpoczął w 1927 w Teatrze im. J. Słowackiego. Jeszcze w tym samym roku wstąpił do zespołu Reduty, z którą w latach 1927-29 występował w Wilnie.

W 1929-30 współpracował z rozgłośnią wileńską PR. Pod koniec roku 1931 zaangażował się do Teatru im. S. Żeromskiego pod dykcją Ireny Solskiej w Warszawie

i grał w nim w roku 1932. W latach 1932-35 występował w Teatrze Kameralnym w Częstochowie pod dykcją Iwo Galla,

z którym
w sezonie
1935/36
przeniósł się do
Stołecznego
Teatru
Powszechnego.
W roku 1936
objął dyrekturę
Teatru Nowego

im. Modrzejewskiej w Poznaniu i prowadził go
z Juliuszem Lisowskim przez pierwszą połowę sezonu
1936/37, przez drugą połowę był aktorem Stołecznego
Teatru Powszechnego. W 1938-39 współpracował
z rozgłośnią warszawska PR. W radiu rozpoczął
występy zaraz po wojnie w 1945. W latach 1946-48
występował w Teatrze Polskim w Warszawie, w sezonie
1948/49 w Teatrze Wybrzeże w Gdańsku i Gdyni,
1949/50 w Teatrze Śląskim w Katowicach; następnie
w Warszawie: w 1951 w Teatrze Nowym, w 1952
w Ludowym, w sezonie 1953/54 w Teatrze Domu
Wojska Polskiego, 1954-55 znowu w Teatrze Ludowym,
w sezonie 1957/58 w Teatrze im. W. Bogusławskiego
w Kaliszu, 1958/59 w Teatrze Muzycznym
w Warszawie. W latach późniejszych, bez stałego
angażu, grał gościnnie na scenach warszawskich, m.in.
w latach 1961-64 i 1965-66 w Teatrze Współczesnym,
a 1963-64 i 1965-68 w Teatrze Narodowym. Zarówno
przed, jak i po wojnie, często występował
w słuchowiskach radiowych.

(Kadry z filmu „Kalosze szczęścia” 1958)

Występował między innymi w filmach:

- 1956- „**Szkice węglem**” (reż. Antoni Bohdziewicz)
-By uchronić męża przed poborem na długie lata do rosyjskiego wojska, co groziłoby ruiną gospodarstwa, żona oddaje się pisarzowi gminnemu, Zółkiewiczowi, który obiecał wyreklamować męża, czego jednak nie czyni.

- 1958- „**Kaloszki szczęścia**” (reż. Antoni Bohdziewicz)
-Buty o niezwykłych właściwościach trafiają do mieszkańców Krakowa, powodując serie niefortunnych zdarzeń. Na ich poszukiwanie wyruszają dwie wróżki.

- 1973-,, **Wielka miłość Balzaka**”
(reż. Wojciech Stolarz i
Jacqueline Audry)
*-Historia romansu Eweliny
Hańskiej z Honoré de
Balzakiem która dzieje się w
XIX wieku.*

